

Gospodinova obećana prisutnost

Ključni stih: "JAHVE, proničeš me svega i poznaješ."

— *Psalmi 139: 1*

*Izabrani tekstovi:
Psalmi 139: 1-12*

NA POČETKU OVOG

psalma, naš ključni stih podsjeća na misao da je Nebeski Otac, koji postoji oduvijek do vječnosti, posjedovao predznanje da planira za vječnost bez mogućnosti pogreške. Kao takav, osigurao

je oporavak čovječanstva od pošasti grijeha i smrti čak i prije nego što su stvorena inteligentna bića.

Psalmist nastavlja, govoreći: "Ti znaš kada sjednem i kada ustanem, izdaleka ti već misli moje poznaješ. Hodam li ili ležim, sve ti vidiš, znani su ti svi moji putovi." (vss. 2, 3) Uključeno u ove stihove je razumijevanje da Stvoritelj nije bio zatečen nespreman kada je Adam bio neposlušan tako što je jeo zabranjeno voće u Edenskom vrtu. Bog se već pobrinuo za otkupninu, kao što primjećujemo u riječima Ivana Objavitelja kada je govorio o Isusu kao o "Jaganjcu zaklanom od postanka svijeta." — Otkrivenje 13: 8

Božja prisutnost i prevlast u ljudskim odnosima

očitovali su se kroz povijest dok su se različite značajke njegova plana odvijale u različitim vremenskim intervalima. Na primjer, u 6. poglavljtu 1.Mojsijeve zapisano je da će Bog uništiti “sva bića” potopom. Čitamo da su anđeli vidjeli ljepotu kćeri ljudskih. Uzeli su sebi žene, a djeca rođena kao rezultat ove nesvete zajednice postala su “divovi”, “po snazi glasoviti ljudi.”—vss. 1-7, 13

Prije Prvog Isusova dolaska, Izraelci su bili isključivo Božji izabrani narod. (Amos 3: 2) Nakon njihovog izbavljenja iz egiptskog ropstva, Bog je s njima sklopio savez temeljen na Zakonu koji je dan Mojsijem. Tijekom četrdeset godina lutanja pustinjom, Mojsije je bio zakonodavac i vođa Izraelaca, uz pomoć savjetnika. Jošuu je Bog postavio da naslijedi Mojsija i on je preveo Izraelce preko rijeke Jordan u obećanu zemlju. Pod njegovim vodstvom, zemlja je podijeljena između raznih plemena prema Gospodinovim uputama. Sve ove odredbe odražavale su daljnje aspekte božanske odredbe i prisutnosti u čovječanstvu.

Tijekom Evanđeoskog doba, počevši od Pedesetnice, Nebeski se Otac otkrio i bio prisutan relativno malom broju Isusovih sljedbenika—“malom stadu”. (Luka 12: 32) Postoje mnogi tekstovi koji govore o tome da su i Bog i Isus bili prisutni s pravim kršćanima u to vrijeme. Njima je Isus rekao: “I evo, ja sam s vama u sve dane—do svršetka svijeta.” (Matej 28: 20) Također je potaknuo svoje učenike: “Pazite da ne prezrete ni jednoga od ovih najmanjih jer, kažem vam, anđeli njihovi na nebu uvijek gledaju lice Oca mojega, koji je na nebesima.”— Matej 18: 10

Također je jasno da su nauk o uskrsnuću iznijeli i starozavjetni proroci i Isus i apostoli u Novom zavjetu. Ovo čudesno učenje govori o Božjoj trajnoj prisutnosti sa svima onima koji će, u određeno vrijeme, postati njegov

narod. To uključuje cijelo čovječanstvo—sve koji su otkupljeni dragocjenom Kristovom krvlju. Pavao je napisao da Isus “sebe samoga dade kao otkup za sve. To je u svoje vrijeme dano svjedočanstvo”. (1.Timoteju 2: 5, 6) Kakvo li je blagoslovljeno ispunjenje predviđanja i prisutnosti Nebeskog Oca s čovječanstvom tako osigurano! ■